

MICA UNIRE LA CIACOVA

În data de 22 ianuarie 2022, la Liceul Teoretic „Alexandru Mocioni” Ciacova s-a desfășurat un program cultural-artistic prin care a fost sărbătorită Mica Unire, adică Unirea Principatelor Moldova și Țara Românească la data de 24 ianuarie 1859. Evenimentul a avut loc în cabinetul de istorie al liceului, cu acordul și sprijinul domnului director al Liceului Teoretic „Alexandru Mocioni” Ciacova, prof. Florin Giurgiu, și sub egida Lions Club Dinamic Timișoara. Au participat elevii clasei a IX-a Matematică-Informatică și ai clasei pregătitoare, sub coordonarea prof. Seculici Bogdan, prof. ing. Ioana Lăzău, prof. Violeta-Octavia Trauș. Comemorarea Micii Uniri s-a făcut cu două zile în avans, deoarece data de 24 ianuarie este, potrivit legii, zi nelucrătoare în România.

Profesorul de istorie Bogdan Seculici le-a vorbit celor prezenți despre semnificația Unirii Principatelor Române. Astfel, prin dubla alegere a lui Alexandru Ioan Cuza ca domn al Moldovei la Iași, în data de 5 ianuarie 1859, și ca domn al Țării Românești, la București, în data de 24 ianuarie 1859, s-a înfăptuit unirea Principatelor Române sau Mica Unire, marile puteri ale vremii fiind puse în fața faptului împlinit. În septembrie 1861, în cadrul Conferinței de la Constantinopol, marile puteri (Franța, Anglia, Rusia, Turcia, Prusia) au recunoscut deplina unire a principatelor, dar numai pe timpul domniei lui Cuza-Vodă. Peste trei ani, la data de 24 ianuarie 1862, Principatele Unite și-au luat numele oficial de România. Domnia lui Alexandru Ioan Cuza (1859-1866) a fost o epocă a marilor reforme care au mo-

denizat România, cele mai importante fiind Legea Rurală, prin care s-a dat pământ țăranilor și Legea Instrucțiunii Publice, prin care învățământul primar de 4 clase devenea obligatoriu și gratuit, înființându-se, totodată, Universitățile din Iași (1860) și București (1864). Unirea principatelor a fost doar primul pas în înfăptuirea statului român modern, altfel spus, dacă nu ar fi fost Mica Unire, nu ar fi putut avea loc nici Marea Unire din anul 1918.

Elevii clasei pregătitoare, coordonați de doamna prof. Violeta Trauș, au prezentat o frumoasă expoziție de desene și pictură dedicată unirii principatelor. Elevii Andra Blaj, Rebeca Marinescu și Iașco Neghină, din clasa a IX-a MI, au recitat câteva poezii patriotice în cinstea unirii. Eleva Florina Vasilica Lup din clasa a IX-a MI a prezentat o lucrare despre viața și activitatea lui Alexandru Ioan Cuza, eleva Iulia Brihel din clasa a IX-a MI a avut o prezentare despre Moș Ion Roată, iar elevul Robert Ilițoni, clasa a IX-a MI, a prezentat activitatea lui Mihail Kogălniceanu, om politic și prim ministru în timpul lui Alexandru Ioan Cuza și, apoi, Carol I.

Din partea conducerii liceului, doamna director-adjunct, prof. Camelia Nedelcovici, a adresat un cuvânt de salut și de felicitări elevilor și organizatorilor manifestării. Evenimentul s-a încheiat cum nu se poate mai frumos, printr-o horă a unirii, în care s-au prins toți cei prezenți. De menționat că, așa cum se poate vedea și în fotografii, au fost respectate cu strictețe măsurile igienico-sanitare anticovid.

Bogdan SECULICI

JURNAL DE Ciacova

Publicație a locuitorilor din orașul Ciacova

Anul XIV • Serie nouă • Nr. 1 (116) • ianuarie 2022 • Monitor al Primăriei și Consiliului Local Ciacova • 8 pagini • se distribuie gratuit • ISSN 2247 - 3246

Dragi locuitori din Ciacova, Obad, Petroman, Cebza și Macedonia

Am pășit într-un nou an, un an care trebuie să fie al speranței, în primul rând, că viața noastră își va relua cursul firesc, întrerupt în urmă cu doi ani de pandemia de coronavirus. Au trecut și sărbătorile de iarnă și începem o nouă etapă în viața fiecăruia dintre noi.

În ceea ce privește administrația locală, începutul de an este întotdeauna unul al provocărilor. Urmează să elaborăm bugetul orașului nostru pentru 2022, să trăsăm prioritățile pentru anul care tocmai a început și să ne concentrăm asupra proiectelor pe care le avem în lucru. Știți cu toții, mai ales că ziarul nostru local a prezentat în amănunt acest lucru, care sunt marile proiecte de infrastructură pe care le avem în derulare, așa că nu voi stăruii acum asupra lor. O voi face la momentul potrivit.

Țin doar să vă spun că, în primul rând, trebuie să ne îngrijim de sănătatea personală și de cea a celor din jurul nostru. Pandemia nu a trecut, iar noua tulpină – omicron – este deosebit de contagioasă, dovadă și numărul foarte mare de cazuri zilnice înregistrate la nivel național și județean.

Este imperios necesar să urmăm în continuare recomandările medicilor și ale autorităților care gestionează criza pandemică. Trebuie să purtăm în continuare masca de protecție, să păstrăm distanțarea fizică și să respectăm măsurile de igienă personală.

Nu este ușor, mai ales după doi ani de restricții, însă trebuie să înțelegem cu toții

că pandemia va lua sfârșit doar dacă noi vom conștientiza că de comportamentul nostru depinde acest lucru.

Mă bucur că, la nivelul orașului nostru rata de infecție la mii de locuitori se menține scăzută, dovadă că foarte mulți dintre noi am înțeles să respectăm măsurile și recomandările au-

torităților.

Tocmai de aceea spun că, personal, sper că foarte curând ne vom relua stilul de viață de dinainte de pandemie și ne vom putea bucura de sărbătorile noastre locale, al căror șir am fost nevoiți să-l întrerupem în ultimii doi ani.

Așadar, în ceea ce mă privește, doresc ca noul an să ne aducă sănătate, multe bucurii, momente frumoase alături de cei dragi și multe binecuvântări de la bunul Dumnezeu. Fie ca anul 2022 să fie un an prosper pentru cetățenii din Ciacova și satele aparținătoare, dar și pentru administrația locală. Doresc ca Dumnezeu să ne ajute ca toate proiectele și investițiile începute să le concretizăm, iar eforturile depuse de-a lungul acestor ani să producă și mai mult rod pentru Ciacova și bunăstarea dumneavoastră.

La mulți ani!

Petru FILIP,
primarul orașului Ciacova

Magia Crăciunului prin ochii copiilor

Magia sărbătorilor de iarnă au trăit-o toți cei care au fost prezenți la Zilele Colindelor orașului Ciacova organizată în 18 și 19 decembrie 2022 în Piața Cetății, de către Liceul Teoretic „Alexandru Mocioni” din Ciacova și Primăria Orașului Ciacova.

Evenimentul, deschis de primarul Petru Filip, a fost dedicat, în prima lui zi, copiilor, iar coordonatorii acestui proiect au fost: domnul prof. Florin Giurgiu - Coordonator pentru proiecte și programe educative școlare și extrașcolare, alături de directorul Liceului Teoretic „Alexandru Mocioni” Ciacova, domnul prof. dr. Petrișor-Dorin Treta, și directorul adjunct, doamna prof. Camelia Nedelcovici. Târgul, o veritabilă lecție de solidaritate și empatie, în care au fost implicați elevii, părinți și cadre didactice, dar și întreaga comunitate. Oriunde s-ar afla, târgurile de Crăciun au farmecul și parfumul lor, dar când aerul sărbătorește, darurile, întreaga atmosferă se conturează în jurul su-

fletelor de copii, bucuria și emoția sunt cu atât mai mari.

Glasurele cristaline ale copiilor au răsunat cu multă căldură și bucurie pe scena din centrul orașului. La Târgul de Crăciun elevii au avut posibilitatea de a-și vinde produsele într-un mod cu totul original. Au pregătit produse tradiționale de Crăciun, evenimentul fiind în preajma

acestei sărbători. Acest proiect este destinat stimulării gândirii antreprenoriale și pregătirea tinerilor pentru viața reală, învățându-i cum să lanseze și să administreze business-uri profitabile și cum să creeze locuri de muncă pentru ei și prietenii lor. Pe parcursul lunilor noiembrie-decembrie, clasele de elevi s-au organizat pentru realizarea produselor, iar la finalul perioadei produsele au fost prezentate în cadrul acestui târg. Fiecare clasă de elevi a avut ca scop vânzarea cât mai multor produse, astfel încât să realizeze beneficii cât mai mari, dezvoltând astfel spiritul creativ și competitiv al acestora. Elevii s-au întrecut în prepararea unor produse cât mai variate, care să atragă și să încante vizitatorii. Au copt prăjituri sub îndrumarea mamelor sau bunicii, au gătit cu grijă și gust gulaș la ceaun, sărmăluțe tradiționale, au confecționat diverse decorațiuni, au pregătit ciocolată caldă, ceaiuri, alături de profesori, diriginți și părinți. Totul s-a desfășurat pe un fundal încântător de colinde. Și-au dat concursul Nicu și Margareta Drăghici, Grupul de colindători de la Biserica Penticostală Foeni, Fanfara Bisericii Penticostală Foeni, Grupul de colindători al Liceului Teoretic „Alexandru Mocioni” Ciacova, coordonați de doamnele profesoare Elena Tanța și Patricia-Perla Borza, Simina Tunsu și Lavinia Pituț, Grupul de colindători al Bisericii Ortodoxe Macedonia, Grupul de colindători ai Bisericii Penticostale „Betel” din Obad, Grupul de colindători al Parohiei Ortodoxe Ciacova.

- continuare în pagina 8 -

RÂNDUIELI BISERICESTI ÎN ANUL 2022

Zile de post și posturi

Miercurile și vinerile de peste an, afară de cele cu dezlegare, însemnate cu harți

Ajunul Bobotezei (5 ianuarie)

Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul (29 august)

Înălțarea Sfintei Cruci (14 septembrie)

Postul Sfintelor Paști (7 martie - 23 aprilie)

Postul Sfinților Apostoli Petru și Pavel (20 iunie - 28 iunie)

Postul Adormirii Maicii Domnului (1 august - 14 august)

Postul Nașterii Domnului (14 noiembrie - 24 decembrie)

Zile în care nu se săvârșește Sfânta Liturghie

Miercuri și vineri în săptămâna dinaintea Postului Sfintelor Paști (20 aprilie și 22 aprilie)

Luni și marți în prima săptămână a Postului Sfintelor Paști (25 aprilie și 26 aprilie)

Vineri în săptămâna Patimilor (22 aprilie)

Nu se fac nunți

În toate zilele de post de peste an

În zilele Praznicelor împărătești și în ajunul acestora

În săptămâna lăsatului sec de carne (27 februarie - 5 martie)

În Postul Sfintelor Paști (6 martie - 24 aprilie)

În Săptămâna Luminată (25 aprilie - 1 mai)

În Postul Sfinților Apostoli Petru și Pavel (20 iunie - 28 iunie)

În Postul Adormirii Maicii Domnului (1 august - 15 august)

În postul Nașterii Domnului (14 noiembrie - 24 decembrie)

În perioada de la Crăciun până la Bobotează (25 decembrie - 6 ianuarie)

Sărbători bisericesti naționale

Înălțarea Domnului - Ziua Eroilor (2 iunie)

Sf. Apostol Andrei cel întâi chemat - Ocrotitorul României (30 noiembrie)

Zile și sărbători legale în care nu se lucrează

1 și 2 ianuarie, Anul Nou

24 aprilie și 25 aprilie, prima și a doua zi de Paști

1 mai, Ziua Internațională a Muncii

1 iunie, Ziua Internațională a Copilului

12 iunie și 13 iunie, prima și a doua zi de Rusalii

15 august, Adormirea Maicii Domnului

30 noiembrie, Sfântul Andrei

1 decembrie, Ziua Națională

25 și 26 decembrie, prima și a doua zi de Crăciun

Zile și date importante

Duminică 17 mai, Ziua Națională a Familiei

Duminică 7 iunie, Ziua Mamei și Copilului

1 septembrie, Ziua Rugăciunii pentru Mediu

13 noiembrie, Ziua Bibliei

Sfântul Vasile cel Mare

Sfântul Vasile, episcopul Cezareii, este unul dintre cei mai importanți părinți ai bisericii ortodoxe și unul dintre cei mai mari teologi creștini. S-a născut în Pont în jurul anului 329 și a murit în Cezarea în ziua de 1 ianuarie 379. Provenea dintr-o familie creștină binecunoscută, tatăl său Sfântul Vasile cel Bătrân a fost un renumit învățător în Pont, iar sora sa Macrina și fratele său Grigore din Nyssa au devenit de asemenea sfinți. Sf. Vasile a studiat la Cezarea, la Constantinopol și Atena, remarcându-se încă de tânăr prin profunde cunoștințe în filosofie, astronomie, geometrie, medicină și retorică. La Atena a legat o strânsă prietenie cu Grigore de Nazianz, care a fost întotdeauna impresionat de inteligența și spiritul său profund. Sf. Vasile s-a retras pentru scurt timp în Neocezarea. Sub influența sorei sale Macrina, Vasile se apropie mai mult de biserică, iar episcopul Cezareii, Dianius, care îl aprecia deosebit de mult, îl încurajează să accepte o slujbă bisericească. În căutarea căilor spre perfecțiune, Vasile vizitează multe mănăstiri din Egipt, Siria, Palestina și Mesopotamia. La întoarcerea în Pont, el înființează o mănăstire pe malul Iris-ului. Scrierile sale din acea perioadă pun bazele vieții monahale sistematice și de aceea Sf. Vasile este considerat părintele monahismului oriental. După moartea lui Dianius, Eusebius devine episcop și, la rândul său, încearcă să-l convingă pe Vasile să devină preot; în cele din urmă îi oferă o înaltă slujbă în cadrul episcopiei, care îi dă ocazia să-și arate în plenitudine deosebitele sale calități spirituale și intelectuale. În acest timp, Sf. Vasile exercită o mare influență atât în rândul conducătorilor imperiului cât și al populației și clerului. El începe o aprigă polemică împotriva arianismului și a altor mișcări eretice. La 14 iunie 370 Sf. Vasile este ales episcop al Cezareii, cel mai important susținător al său fiind Grigore Nazianzus. O mare atenție a acordat Sf. Vasile păturii sărace și a celor oprimați, inițiind nenumărate acte de caritate. Scrierile sale au o mare importanță teologică și au fost traduse pe tot globul. Sf. Vasile este unul dintre „Cei Trei Cappadocieni” (alături de Grigore de Nyssa și Grigore de Nazianz) fiind totodată și cel mai important dintre ei.

Boboteaza - Botezul Domnului

Pe data de 6 ianuarie creștinii ortodocși prăznuiesc Botezul Domnului sau Boboteaza. Această sărbătoare reprezintă botezul în apa Iordanului a Mântuitorului Iisus Hristos de către Sfântul Ioan Botezătorul. În ajunul și în ziua de Bobotează, în toate bisericile ortodoxe, cu puterea Duhului Sfânt, la rugăciunile arhierilor și preoților, se sfințește aghiasma cea mare.

La 30 de ani, la plinătatea vârstei bărbatului desăvârșit, a venit Hristos la Iordan, unde Sf. Ioan Botezătorul învăța și boteza cu botezul pocăinței; iar despre Iisus le spunea: „Se află în mijlocul vostru Acela pe voi Care nu-L știți” (Ioan 1, 26). „Nici eu nu-L știam pe El, dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă, Acela mi-a zis: peste Care vei vedea Duhul coborându-Se și rămânând peste El, Acela este

Cel ce botează cu Duh Sfânt. Și eu am văzut și am mărturisit că Acesta este Fiul lui Dumnezeu” (Ioan 1, 33-34). Când a apărut Hristos pe malul Iordanului, Sf. Ioan, luminat de Duhul Sfânt, îl recunoaște și-L arată mulțimilor, zicând: „Iată Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatul lumii” (Ioan 1, 29). Această mărturie era foarte necesară israelitenilor, care-L așteptau pe Mesia cel profetizat cu multe veacuri înainte.

Hristos îi cere lui Ioan să-L boteze, iar acesta, după o împotrivire de adâncă smerenie, primește să-L boteze, după rânduiala lui. După botezul lui Hristos cerurile s-au deschis, Duhul lui Dumnezeu S-a coborât în chip de porumbel și a stat peste Iisus, iar Tatăl a mărturisit: „Acesta este Fiul Meu cel iubit, întru Care am binevoit!” (Matei 3, 17). Astfel, botezul primit de Hristos are și un alt scop: Epifania - arătarea Sfintei Treimi - moment în care El avea să fie descoperit lui Ioan și, prin acesta, lui Israel, ca Fiului lui Dumnezeu și ca Mesia.

Soborul Sfântului Proroc Ioan Botezătorul

A doua zi după Botezul Domnului, Sfinții Părinți ai Bisericii au rânduit a se prăznuia Soborul Sfântului Proroc Ioan Botezătorul, căci se cădea a-l cinsti cu praznic pe cel ce a slujit la taina Botezului dumnezeiesc, punând mâna sa pe creștetul Stăpânului. Sfântul Proroc Ioan a descoperit cel dintâi lumii, după semnul ce i s-a dat de sus, că Hristos-Domnul este adevăratul Mesia, trimisul lui Dumnezeu Cel mult așteptat să vină să ne curețe, să ne sfințească și să ne mântuiască. Sfântul Ioan a fost Proroc și Înaintemergător al Domnului, pecetluit fiind cu această chemare încă de la venirea sa pe lume, printr-o naștere minunată, vestită de înger (Luca 1, 17; 76). El face ceea ce predică, prin înfrânarea și viața de jertfă pe care o duce; îmbrăcat în haină aspră de păr de cămilă, nemăncând pâine, nici bând vin (Matei 3, 4; Luca 7, 33), hrănindu-se doar cu lăcuste și miere sălbatică, ca un adevărat înger în trup. De aceea, Sfântul Ioan Botezătorul este reprezentat în unele icoane având două aripi mari la spate, ce amintesc de cuvintele profetului Maleahi: „Iată, Eu trimit pe îngerul Meu și va găti calea înaintea feței Mele” (Maleahi 3, 1). Pictat în acest fel, Sfântul Ioan nu este doar un simbol al mesagerului, ci și al vieții ascetice a unui „înger pământesc și om ceresc”. Mântuitorul Însuși îl cinsteste pe Sfântul Proroc Ioan Botezătorul ca pe un adevărat profet zicând: „Ce ați ieșit să vedeți în pustie?... Un proroc? Da, zic vouă, și mai mult decât un proroc... Adevărat zic vouă: Nu s-a ridicat între cei născuți din femei unul mai mare decât Ioan Botezătorul” (Matei 11, 7; 9; 11).

Sfinții Trei Ierarhi

Spre sfârșitul secolului al XI-lea, la Constantinopol se iscă o mare dispută legată de cei trei ierarhi, pe care îi prăznuim pe 30 ianuarie, oamenii întrebându-se care este mai mare: Sfântul Vasile cel Mare, Sfântul Grigorie Teologul sau Sfântul Ioan Gură de Aur. După câțiva ani de la declanșarea neînțelegerilor, cei trei sfinți au început să i se arate aievea, unul câte unul, episcopului Evhailtelor, Sfântului Ioan Mauropous. În cele din urmă, în anul 1084, într-o vedenie, fericitului i-au apărut cei trei sfinți împreună. Cuvintele pe care cei trei ierarhi i le-au adresat Sfântului Ioan ne arată modul în care sfinții conlucrează - cu Dumnezeu și între ei -, așa cum și noi trebuie să ne unim, în cuvânt și în lucrare: „După cum vezi, noi la Dumnezeu una suntem și nici o vrajbă nu este între noi. Fiecare din

noi, la timpul său, îndemnați de Duhul Sfânt, am scris învățături pentru mântuirea oamenilor. Cum ne-a insuflat Duhul Sfânt, așa am învățat. Nu este între noi unul întâi și altul al doilea. De chemi pe unul, vin și ceilalți doi. Drept aceea, sculându-te, poruncește celor ce se învrăjesc să nu se mai certe pentru noi. Că nevoița noastră, cât am fost în viață și după moarte, a fost să împăcăm pe oameni și să aducem în lume pace și unire. Împreunăză-ne, dar, făcându-ne praznic la câte trei într-o singură zi, și înștiințează cu aceasta pe creștini, că noi în fața lui Dumnezeu una suntem”. În urma acestei vedenii, Sfântul Ioan a ales ziua de 30 ianuarie pentru prăznuirea comună a celor Trei Ierarhi, stingându-se astfel și disputele din capitală, lumea unindu-se în sărbătorirea împreună a Sfântului Ierarh Vasile cel Mare, a Sfântului Grigorie Teologul și a Sfântului Ioan Gură de Aur.

Săptămâna de rugăciune pentru unitatea creștinilor, marcată la Ciacova

În Biserica Romano-Catolică din Ciacova a avut loc, luna aceasta, săptămâna de rugăciune pentru unitatea creștinilor, un eveniment ecumenic care a strâns laolaltă preoți ortodocși și catolici, dar și elevi și credincioși din Ciacova.

Au participat pr. Msgr. Gheorghe Kobor, pr. Elemer Pantya, pr. paroh Emanuel Popescu (Ciacova), pr. paroh Gheorghe Florea (Ghilad), pr. Ionuț Dinu (Centrul de Vârșnici Ciacova), alături de cantorul Robert Bajkai și solista Ildikó Babenco.

Părintele protopop Iulian Filip a deschis evenimentul: „Preaonorați și preacucernici confrăți, onorate oficialități, onorate cadre didactice, dragi credincioși, dragi tineri, dragi copii, în fiecare an creștinii din întreaga lume se unesc în rugăciune pentru a crește în puritate. Facem asta într-o lume în care lăcomia și nedreptatea creează inegalitate și dezbinare. Ne rugăm împreună într-o lume divizată, iar acest lucru este ceva înălțător, ceva puternic. Săptămâna de rugăciune pentru unitatea creștinilor din acest an are ca temă pasajul din Evanghelia după Sfântul Matei, capitolul 2, versetul 2: «Căci am văzut steaua Lui la răsărit și am venit să-L adorăm». Și noi, conduși de această stea, de inimile noastre, ne-am adunat astăzi să ne rugăm împreună. Unitatea noastră în Cristos ne dă forță, ne dă curaj. Să ascultăm împreună cuvântul Scripturii. Vom fi atenți la ceea ce Dumnezeu vrea să ne vestească în și prin cuvântul Său”.

Părintele emerit Gheorghe Kobor: „Dragi surori și frați, am văzut steaua Lui și am venit să-L adorăm. Trei popoare au fost simbolizate; doar bănuim ce pregătire mare a fost, fiindcă Irod a calculat copilul Isus în vârstă de 2 ani. Atât a durat până când s-au pregătit și drumul nu a fost chiar simplu, nu numai din cauza distanței, ci și din cauza siguranței. Dar au urmat același țel și au reușit. «Ecumen» este un cuvânt grecesc și înseamnă «pământul locuit de oameni», așa putea spune că înseamnă întreaga lume, înseamnă credința de a ajunge la o coeziune, de a aduna toți oamenii de bunăvoie, ca această bunăvoință să aibă efect și psihic, dar și fizic, să adune valoarea spirituală, puterea omenirii. Deja pe vremea lui Isus s-a întâmplat o diversiune. Apostolii au venit la Isus după un drum în care au vindecat oameni în numele lui Isus. I s-a spus: «Meștere, ai grijă că au apărut niște străini și vindecă în numele Tău. Asta nu merge». Isus zâmbește la ei și spune: «Dar nu uitați, cel care vindecă în numele Meu, în numele nostru, nu poate să fie dușmanul nostru». Mai târziu, un exemplu de gest omenesc. Povestește Isus că un oarecare om a fost atacat de niște tâlhari. Aproape de moarte, a fost lăsat acolo. Trece pe acolo un preot, îl vede, dar nu știe de unde vine pericolul și se duce mai departe. Se duce și un tânăr, îl vede și caută să ajungă cât mai departe. Dar vine și un samaritean, astăzi am putea spune o corcitură, un disprețuit, un străin. Se oprește, vede că omul mai trăiește. I-a dezinfectat rana, l-a pansat, l-a pus pe măgarul lui și îl duce la un han. Îl roagă pe hangiu să aibă grijă de el, pentru că trebuie să meargă mai departe. I-a dat toți banii de care îi avea la el, dar i-a spus că va completa la întoarcere, dacă hangiuul a cheltuit mai mult. Isus întreabă: «Cine a fost prietenul lui, fratele lui? Cei doi care au plecat sau această corcitură care nu s-a gândit la osteneală, nu s-a gândit la pericolul că poate mai apar tâlharii?». Se duce și fariseul, un om care ar merita respect, și spune: «E clar! Cel care l-a dus la han l-a salvat». Ecumenism înseamnă că bunul Dumnezeu îl invită și acceptă pe orice om de bunăvoință, de orice culoare, de orice orientare. Fără bunăvoință nu avem succes. Isus nu spune da și bine la toate. Când a văzut că în timpul apar niște șmecherași, comercianți, a spus: «Nu uitați că e Casa Domnului. Ștergeți-o de aici, fiindcă nici strămoșii noștri nu acceptă asemenea dezordine» și răstoarnă mesele celor care vindeau. Isus vrea să spună că iubește pe fiecare om de bunăvoință, dar îl pune la respect pe cel care și-a uitat vocația. Cum funcționează acest lucru în popor? Ușor de înțeles. În anii 1993 și 1994 am primit din Hamburg biscuiți vitaminizați. Am distribuit în multe spitale și case de copii, dar ne-a rămas mult și nouă, la Ciacova. Am întrebat elevii de la clasa a VI-a în sus dacă au timp să ducem acești biscuiți la familii. Au spus că da, se face. Un camion s-a dus în țară. Trei elevi în partea dreaptă și trei în partea stângă, cu câte o gălețuță de 5 kilograme, au dus la fiecare familie. N-au cerut nimic și în câteva ore am distribuit acești biscuiți. A fost un semn de respect și de bunăvoință către toți oamenii. Dar am putea merge și mai departe, la Obad. Obad are o biserică ortodoxă română de mare raritate, cu pictură cum nu găsim poate în tot Banatul. S-a muncit peste doi ani la această lucrare. Dar să rămână creștinii fără slujbă duminică? Nu! Am spus, părinte, biserica catolică este deschisă, vă primim cu mare bucurie. Doi ani s-au săvârșit slujbele de duminică și de sârbători, s-au celebrat cununii în această biserică romano-catolică, care, după practică, a fost o biserică de limbă germană. Nimeni nu s-a simțit străin, ci au fost bucuroși. Ar fi multe exemple. Și mă gândesc la Congresul tineretului din

Franța. Cam 50.000 de tineri s-au întâlnit și, cum nu au avut un lăcaș pentru asemenea mulțime, au construit un cort mare. În jurul cortului se plimbau câțiva studenți cu o tăbliță pe care scria «Silentio» pentru ca oamenii să nu deranjeze meditația și atmosfera de rugăciune. Ziariștii au urmărit să vadă care va fi reacția. Cele mai frecvente întrebări au fost: «Aveți nevoie de ceva? Vă pot ajuta cu ceva? Ai vreo grijă pe care pot să o afl și eu?». Acest lucru este ecumenism, este coeziune. De aceea a venit Isus și i-a acceptat pe toți oamenii de bunăvoință, ca omul modern să nu cedeze, ci să înțeleagă că împreună facem față mult mai ușor la toate problemele”.

Corul Liceului „Alexandru Mocioni” din Ciacova, condus de doamna profesoară Elena Tanța, a interpretat câteva cântece. De asemenea, tinerii ciacoveni au recitat poezii cu teme religioase.

Preotul paroh Gheorghe Florea, de la Biserica Ortodoxă Română din Ghilad, a rostit și el câteva cuvinte: „Preaonorați părinți, onorate cadre didactice, dragi credincioși. Capitolul 2 de la Matei, versetul 2, spune așa: «Unde este regele iudeilor, cel ce s-a născut, căci am venit, a văzut la răsărit steaua Lui și am venit să ne închinăm Lui?». Este un dialog care se poartă între magii care au venit să-i aducă daruri Mântuitorului Iisus Hristos, cel născut în iesle. Și Irod cel Mare, cel care rămâne impresionat de cererea magilor și care îi cercetează cu de-amănuntul, spune Sfânta Scriptură, pe mai-marii preoților și pe căpeteniile poporului evreu, să știe exact locul și timpul în care s-a născut Mântuitorul Iisus Hristos, deoarece căuta să-lucidă pe Prunc. S-a petrecut atunci un genocid: 14.000 de prunci de 2 ani și mai mici au fost uciși. Prorocul Ieremia fost actual, spunând că «Ați

auzit plângere și tânguire? Rafila își plânge fiii care nu mai sunt». Sigur, sunt cuvinte simbolice, dar trebuie să le înțelegem în deplinătatea lor, în sensul că, pe lângă cei 14.000 de prunci, au fost uciși și 70 de înțelepți ai evreilor. Irod s-a simțit înșelat, chiar dacă ei au dat mărturia prorocirii lui Mihea, care cu 720 de ani înainte de a se naște Mântuitorul Iisus Hristos, a prorocit că se va naște, în Betleem, acolo unde împăratul David a fost uns de Solomon. Mântuitorul Iisus Hristos are o întâmplare deosebită: după ce îi cheamă la apostolat pe cei doi frați, pe Andrei și Petru, pe Ioan și pe Iacov, iată că îl întâlnește pe Filip, care era din aceeași localitate cu Andrei și Petru, și îl cheamă și pe acesta. Filip vine. Îl găsește pe Natanael și zice: «L-am găsit pe Hristos despre care au scris profeții, care este din Nazaret». Natanael zice: «Ce poate să fie bun din Nazaret?». Aceasta pentru că toți îl așteptau să fie din Betleem. Noi știm că după ce Iosif cu Sfânta Fecioară Maria s-au întors din Egipt nu s-au întors în locul lor de baștină, ci s-au dus în Nazaret. «Ce poate fi bun din Nazaret?», zice Natanael. Și când se îndreptă către Mântuitorul Iisus Hristos, acesta zice: «Iată israelianul în care nu este vicieșug». «De unde mă cunoști Tu pe mine?», întreabă Natanael. «Te-am văzut când erai sub smochin înainte de a te chema Filip să vii la Mine». Când au venit ostașii și au făcut prăpădul și genocidul, ucigând atâtea prunci, mama lui Natanael, iată, după 30 de ani, păstra acest secret cu sfințenie, nu spusese la nimeni. Doar el și mama sa știau acest secret. Mama lui l-a luat pe copil și cu puterea dumnezeiască l-a aruncat sub o tufă de smochini. Acolo copilul n-a crâcnit, nu a plâns, îngerul lui Dumnezeu a fost cu el. Au trecut ostașii și astfel el a rămas în viață. De aceea îi spune Mântuitorul: «Înainte de a te chema Filip să vii la Mine, eu te-am văzut când erai sub smochin». Atunci el are această revelație. Betleem înseamnă «casa pâinii», înseamnă «hambar». Era o cetate mică, dar cu pământ foarte fertil. Acolo Mântuitorul Iisus Hristos s-a dezbrăcat de puterea divină și astfel, iată, a fost așezat în ieslea dobitoacelor, pe paie, luând firea umană. Iată, magii, care au plecat de la răsărit. Se pune întrebarea: unde este răsăritul acesta? De unde veneau ei? Să ne aducem aminte că o perioadă lungă de timp evreii au fost în robia egipteană. Când au plecat din Egipt nu au plecat toți. Mulți au emigrat și în Persia, zona de răsărit față de Palestina. Acești magi, acești prinți, acești împărați au venit și au adus trei daruri lui Iisus Hristos: aur, smirnă și tămâie. Aur, pentru că este împărat, smirnă, pentru moartea și sacrificiul făcut, luând asupra Sa păcatele noastre, și tămâie, ca unui Dumnezeu și Mare Arhiereu. Poate că numărul magilor a fost mai mare. Noi ne luăm după numărul darurilor. Tradiția îi și numește: Gașpar, Melchior și Baltazar. Ei au stat de vorbă cu Irod. O poveste frumoasă spune că atunci când au plecat din răsărit au fost de fapt patru magi. Fiecare a întâmpinat problemele distanței și a pericolului. Al patrulea dintre ei a vrut să-i aducă Mântuitorului Iisus Hristos trei daruri: un safir, un rubin și un smarald. Pe drum, ca să se întâlnească cu ceilalți, călăuziți de steaua care a răsărit, întâlnește o tânără evreică umilită de ostașii romani. Atunci el zice: «Uite, vă dau rubinul ăsta, lăsați-o în pace». Merge iar ce merge până când vede un care era în suferință și nu avea cine să-l ajute. Îi dă safirul. A mai mers și până la urmă vede o familie tare necăjită care nu avea nici ce să-și pună pe masă. Atunci dă și cea de-a treia piatră. Ajunge și el într-un târziu la Mântuitorul Iisus Hristos, dar acesta fugise. Iosif și Maria luaseră Pruncul Iisus și fugiseră în Egipt. A colindat magul și a căutat toată lumea ca să-l găsească pe împăratul care s-a născut și pe care steaua îl lumina. Într-un sfârșit l-a găsit pe Mântuitorul Iisus Hristos, pe cruce, răstignit. Îngenunchind, îi zice: «Doamne, atâtea am vrut să-ți dau, dar acum nu pot să-ți ofer nimic». La care Mântuitorul îi spune: «Prin gestul pe care l-ai făcut tu și prin bunăvoința pe care ai arătat-o semenilor, Mie mi-ai făcut toate acestea». De aceea este obiceiul ca la Crăciun, Sărbătoarea Nașterii Domnului, noi să fim mai buni și să oferim în jurul nostru daruri celor dragi. Tradiția creștină spune că primii Apostoli care au mărturisit despre Mântuitorul Iisus Hristos au fost magii. După datină și tradiție se spune că au fost boțeați de către Apostolul Toma și ei acolo, în țara lor, au fost primii Apostoli care au propovăduit creștinismul. Chiar dacă biserica ortodoxă nu-i pomenește și nu sunt trecuți și canonizați ca sfinți, totuși în iconografie și cântările bisericești acești magi sfinți care au venit și l-au propovăduit în țara lor pe Domnul Iisus Hristos sunt reprezentați cu mare cinste. Astfel, și în cântarea troparului pe care preotul o cântă atunci când sfințește casele și în biserică se regăsesc acești magi”.

La final, părintele protopop Iulian Filip a spus: „Mulțumesc bunului Dumnezeu pentru faptul că am fost împreună, ne-am rugat împreună, am cântat împreună și, mai ales, e important să rămânem împreună pe drumul vieții cotidiene. Pentru acest fapt să cerem binecuvântarea lui Dumnezeu”.

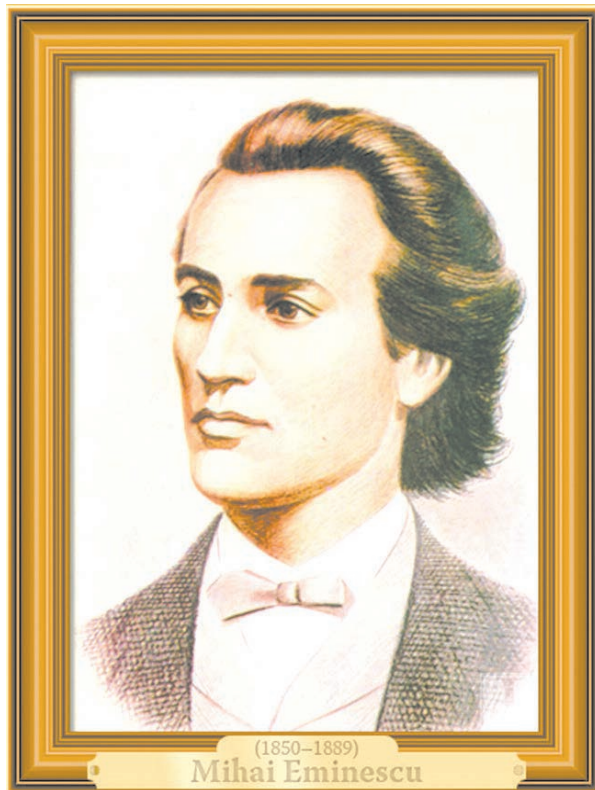
Petru Vasile TOMOIAGA

MIHAI EMINESCU – POETUL NEPERECHE

În 15 ianuarie s-a sărbătorit Ziua Culturii Naționale

Mihai Eminescu (născut Mihail Eminovici; n. 15 ianuarie 1850, Botoșani, Moldova – d. 15 iunie 1889, București) a fost poet, prozator și jurnalist, socotit de cititorii români și de critica literară postumă drept cea mai importantă voce poetică din literatura română. Receptiv la romantismele europene de secol XVIII și XIX, a asimilat viziunile poetice occidentale, creația sa aparținând unui romantism literar relativ întărit. În momentul în care Mihai Eminescu a recuperat temele tradiționale ale Romantismului european, gustul pentru trecut și pasiunea pentru istoria națională, căreia a dorit chiar să-i construiască un Pantheon de voievozi, nostalgia regresivă pentru copilărie, melancolia și cultivarea stărilor depresive, întoarcerea în natură etc., poezia europeană descoperirea paradigma modernismului, prin Charles Baudelaire sau Stéphane Mallarmé. Poetul avea o bună educație filosofică, opera sa poetică fiind influențată de marile sisteme filosofice ale epocii sale, de filosofia antică, de la Heraclit la Platon, de marile sisteme de gândire ale romantismului, de teoriile lui Arthur Schopenhauer, Immanuel Kant (de altfel, Eminescu a lucrat o vreme la traducerea tratatului acestuia „Critica rațiunii pure”, la îndemnul lui Titu Maiorescu, cel care îi ceruse să-și ia doctoratul în filosofia lui Kant la Universitatea din Berlin, plan nefinalizat până la urmă) și de teoriile lui Hegel. Rădăcina ideologică principală a gândirii sale economice sau politice era conservatoare; prin articolele sale publicate

mai ales în perioada în care a lucrat la „Timpul” a reușit să-i deranjeze pe câțiva lideri importanți din acest mare partid care au lansat sloganul, celebru în epocă, „Ia mai opriți-l pe Eminescu așa!”. Publicistica eminesciană oferă cititorilor o radiografie a vieții politice, parlamentare sau guvernamentale din acea epocă; în plus, ziaristul era la nevoie și cronicar literar sau teatral, scria despre viața mondenă sau despre evenimente de mai mică importanță, fiind un veritabil cronicar al momentului. Eminescu a fost activ în societatea politico-literară „Junimea” și a lucrat ca redactor la „Timpul”, ziarul oficial al Partidului Conservator. A publicat primul său poem la vârsta de 16 ani („De-aș avea”), iar la 19 ani a plecat să studieze la Viena. Eminescu a fost internat în 3 februarie 1889 la spitalul Mărcuța din București și apoi a fost transportat la sanatoriul Caritas. În data de 15 iunie 1889, în jurul orei 4 dimineața, poetul a murit în sanatoriul doctorului Șuțu. În 17 iunie Eminescu a fost înmormântat la umbra unui tei din cimitirul Bellu din București. Manuscrisele poetului Mihai Eminescu, 46 de volume, aproximativ 14.000 de file, au fost dăruite Academiei Române de Titu Maiorescu, în ședința din 25 ianuarie 1902. A fost ales post-mortem (28 octombrie 1948) membru al Academiei Române.

Ziua sa de naștere a devenit Ziua Culturii Naționale în anul 2011.

Unirea Principatelor Române

Unirea Principatelor Române, cunoscută și ca Mica Unire, a avut loc la jumătatea secolului al XIX-lea prin unirea statelor Moldova și Țara Românească sub numele Principatele Unite ale Moldovei și Țării Românești. Procesul unirii, bazat pe puternica apropiere culturală și economică între cele două țări, a cunoscut o etapă decisivă, care s-a dovedit a fi ireversibilă, prin alegerea colonelului moldovean Alexandru Ioan Cuza ca domnitor al ambelor principate, la 5 ianuarie 1859 în Moldova și la 24 ianuarie 1859 în Țara Românească.

Procesul a început odată cu adoptarea Regulamentelor Organice între 1831-1832 în Muntenia și Moldova, care stipulau necesitatea unificării politice, urmate de acorduri vamale între 1833 și 1835 și lichidarea posturilor vamale între cele două țări începând cu 1 ianuarie 1848, în timpul domniilor lui Mihail Sturdza, respectiv Gheorghe Bibescu. Deznodământul războiului Crimeii a stăvilat pentru un timp ambițiile geopolitice ale imperiului rus la Dunărea de jos, fără a consolida efectiv imperiul Otoman de care depindeau principatele, ceea ce a creat un context favorabil realizării unirii.[1] Votul popular favorabil unirii în ambele țări, rezultat în urma unor Adunări ad-hoc în 1857 a dus la Convenția de la Paris din 1858, o înțelegere între Marile Puteri, prin care se accepta o uniune mai mult formală între cele două țări, cu guverne diferite și cu unele instituții comune. La începutul anului 1859 liderul unionist moldovean Alexandru Ioan Cuza a fost ales ca domnitor al Moldovei și Țării Românești, act care a adus cele două state într-o uniune personală. În 1862, cu ajutorul unioniștilor din cele două țări, Cuza a unificat Parlamentul și Guvernul, realizând unirea politică. După înlăturarea sa de la putere în 1866, unirea a fost consolidată de succesorul său, principele Carol de Hohenzollern-Sigmaringen, iar constituția adoptată în acel an a denumit noul stat România.

Alegerile pentru Divanurile ad-hoc au fost marcate de mari tensiuni. Dacă în Țara Românească majoritatea covârșitoare a opiniei publice susținea ideea Unirii, în Moldova lucrurile se arătau mai complicate. Partida unionistă, reprezentată de personalități ca Alexandru Ioan Cuza, Mihail Kogălniceanu, Manolache Costache Epureanu, Anastasie Panu etc. avea în fața ei opoziția separatiștilor moldoveni (Nicolae Istrati, ideologul mișcării separatiste, Gheorghe Asachi, Costache Negruzzi etc.). Aceștia doreau menținerea separării, motivându-și opțiunea prin posibila decădere a Iașilor și a Moldovei, odată cu mutarea capitalei la București, ceea ce s-a și întâmplat după 1861.

Au avut loc noi alegeri, astfel încât la 22 septembrie 1857 s-a întrunit Divanul Ad-hoc al Moldovei care era favorabil unirii, iar la 30 septembrie cel al Valahiei, și prin documentele redactate, au fost puse bazele fuzionării celor două prin-

cipate.

În Moldova a fost ales în unanimitate, la 5/17 ianuarie 1859, liderul unionist Alexandru Ioan Cuza, reprezentantul „Partidei Naționale”. Reprezentanții acestei grupări, ce avea ca obiectiv unirea Moldovei cu Țara Românească, au oscilat o vreme între a avea un candidat al lor și a-l susține pe Grigore M. Sturdza, fiul fostului domnitor Mihail Sturza și agent al Rusiei.

Într-o ședință secretă a Adunării, deputatul Vasile Boerescu a propus la 24 ianuarie 1859 alegerea lui Alexandru I. Cuza, aceasta fiind acceptată în unanimitate. Astfel s-a făcut primul pas către definitivarea Unirii Principatelor Române. Țările au intrat de atunci într-o uniune personală. Conceptul era cunoscut la acea vreme, dar nu însemna nimic în ce privește o unire politică. Orientarea unionistă a domnitorului a făcut însă ca acesta să acționeze pe parcursul următorilor doi ani în sensul unirii politice.

Alegerea lui Alexandru I. Cuza ca domn al Moldovei a declanșat în Iași o manifestație așa cum Iașul nu mai cunoscuse până atunci. Mii de oameni, masați în piața palatului, au aclamat ore întregi alegerea lui Cuza, iar orașul a fost iluminat timp de patru zile. La lumina torțelor, procesiuni însumând mase mari de oameni, veneau să-l felicite pe domn.

Actul istoric de la 24 ianuarie 1859 reprezenta primul pas pe calea înfăptuirii statului național român unitar. Impusă sub o puternică presiune populară, cu deosebire la București, alegerea ca domn al Țării Românești a lui Alexandru Ioan Cuza avea să-și găsească o confirmare deplină la marea manifestație prilejuită de sosirea alesului națiunii în capitala munteană.

Cea mai stringentă problemă era recunoașterea internațională a alegerilor. Faptul împlinit la 24 ianuarie 1859 era considerat de Poartă și de Austria drept o încălcare a Convenției de la Paris. Situația creată în cele două Principate urma să facă, de altfel, obiectul unei noi Conferințe internaționale, care se deschidea la Paris, la 26 martie/7 aprilie - 25 aug./6 sept. Misiuni speciale, conduse de persoane apropiate lui Alexandru I. Cuza, au vizitat capitalele Marilor Puteri garante și au reușit să câștige sprijin pentru cauza românească. Încă în a doua ședință a Conferinței (1/13 aprilie) Franța, Rusia, Anglia, Prusia și Sardinia au recunoscut dubla alegere de la 24 ianuarie 1859. Imperiul Otoman și Austria

însă tergiversau; mai mult, se află că se punea la cale o intervenție militară peste Dunăre. Alexandru I. Cuza răspuns energic. La 20 aprilie, la Florești, între Ploiești și Câmpina, armata moldo-munteană era concentrată spre a face față oricărei situații. După alte amenințări, sub presiunea celorlalte puteri garante, Poarta a acceptat oficial, odată cu Austria, în a 3-a ședință a Conferinței de la Paris (25 august/7 septembrie), să recunoască, la rândul ei, dubla alegere. Detensionarea situației, atât în relațiile cu Imperiul Otoman, cât și cu cel Habsburgic, îl determină pe domn să ordone închiderea taberei de la Florești (1 septembrie 1859).

Astfel împlinită recunoașterea situației de fapt, impusă la 24 ianuarie, obiectivul imediat următor era acceptarea de către puterile garante a Unirii depline. Fără a aștepta verdictul altor reuniuni internaționale, Alexandru I. Cuza a trecut la unificarea aparatului de stat, remediind din mers consecințele hotărârilor adoptate prin Convenția de la Paris.

În ianuarie 1862, guvernele separate din Principate au demisionat pentru a da posibilitatea alcătuirii la București a primului guvern unic al României, condus de Barbu Catargiu

Șirul de reforme inițiate de Cuza și venirea mai apoi pe tronul Principatelor Unite a domnitorului Carol I, care se bucura atât de sprijinul Franței cât și de cel al Prusiei, a făcut ca actul de la 1859 să fie ireversibil. Din 1866, potrivit Constituției promulgate la 1 iulie, Principatele Unite încep să se numească oficial România.

Poeme de Mihai Eminescu

Doina

De la Nistru pân' la Tissa
Tot românul plânsu-mi-s-a,
Că nu mai poate străbate
De-atâta străinătate.
Din Hotin și pân' la mare
Vin muscalii de-a călare,
De la mare la Hotin
Mereu calea ne-o așină;
Din Boian la Vatra-Dornii
Au umplut omida cornii,
Și străinul te tot paște
De nu te mai poți cunoaște.
Sus la munte, jos pe vale
Și-au făcut dușmanii cale,
Din Sătmar pân' în Săcele
Numai vaduri ca acele.
Vai de biet român săracul!
Îndărăt tot dă ca racul,
Nici îi merge, nici se-ndeamnă,
Nici îi este toamna toamnă,
Nici e vară vara lui,
Și-i străin în țara lui.
De la Turnu-n Dorohoi
Curg dușmanii în puhoi
Și s-așează pe la noi;

Și cum vin cu drum de fier
Toate cântecele pier,
Zboară păsările toate
De neagra străinătate;
Numai umbra spinului
La ușa creștinului.
Își dezbracă țara sânu,
Codrul - frate cu românul -
De secure se tot pleacă
Și izvoarele îi seacă -
Sărac în țară săracă!
Cine-au îndrăgît străinii,
Mânca-i-ar inima câinii,
Mânca-i-ar casa pustia,
Și neamul nemernicia!
Ștefane, Măria ta,
Tu la Putna nu mai sta,
Las' arhimandritului
Toată grija schitului,
Lasă grija sfinților
În sama părinților,
Clopotele să le tragă
Ziua-ntreagă, noaptea-ntreagă,
Doar s-a-ndura Dumnezeu,
Ca să-ți mântui neamul tău!
Tu te-nalță din mormânt,
Să te-aud din corn sunând
Și Moldova adunând.

De-i suna din corn o dată,
Ai s-aduni Moldova toată,
De-i suna de două ori,
Îți vin codri-n ajutor,
De-i suna a treia oară
Toți dușmanii or să piară
Din hotară în hotară -
Îndrăgi-i-ar ciorile
Și spânzurătorile!

Vis de răzbunare negru ca mormântul
Spada ta de sânge dușman fumegând,
Și deasupra idrei fluture cu vântul
Visul tău de glorie falnic triumfând,
Spună lumii large steaguri tricolore,
Spună ce-i poporul mare, românesc,
Când s-aprinde sacru candida-i vâlvoare,
Dulce Românie, asta ți-o doresc.

Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie

Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie,
Țara mea de glorie, țara mea de dor?
Brațele nervoase, arma de tărie,
La trecutu-ți mare, mare viitor!
Fiarbă vinu-n cupe, spumege pocălul,
Dacă fiii-ți mândri aste le nutresc;
Căci rămâne stânca, deși moare valul,
Dulce Românie, asta ți-o doresc.

Îngerul iubirii, îngerul de pace,
Pe altarul Vestei tainic surăzând,
Ce pe Marte-n glorie să orbească-l face,
Când cu lampa-i zboară lumea luminând,
El pe sânu-ți vergin încă să coboare,
Guste fericirea raiului ceresc,
Tu îl strânge-n brațe, tu îi fă altare,
Dulce Românie, asta ți-o doresc.

Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie,
Tânără mireasă, mamă cu amor!
Fiii tăi trăiască numai în frăție
Ca a nopții stele, ca a zilei zori,
Viața în vecie, glorie, bucurie,
Arme cu tărie, suflet românesc,
Vis de vitejie, fală și mândrie,
Dulce Românie, asta ți-o doresc!

Poeme de iarnă de Janeta Albescu

DIMINEAȚĂ DE IARNĂ PRINTRE MORMINTE

Zori înghețați trimiși pe pământ,
Iviți de după colțul iernii,
Ne-acoperă cu-al lor veșmânt
Alunecă'n cărcați în sănii.

Pasul prin iarnă scârțâie dur,
Gerul își scrie, viclean, simfonia,
La orizont, un soare obscur
Ațăță frigul, prelungind agonia.

Lucește albul, orbește retina,
Razele astrului ne copleşesc,
Ziua se-arată, urmându-și rutina,
Cuvintele iernii acum ne vorbesc.

Miroase a ger dimineața de iarnă,
Sufletul ne-aduce doar abur în jur,
De gene acum promoroacă atârână,
Frigu-și înfige săgețile dur.

Chiciura învește, albă podoabă,
Tot ce-i în jur pare încremenit,
Cum poate, oare, iarna neghioabă
Să ne cufunde în alb troienit?

Cu iarna de mână străbat liniștită
Poteca de gheață - oglindă lucește,
Merg zgribulită, împleticită,
Gândul prin iarnă îmi rătăcește.

PRIN OCHETE

Se vede printr-un ochete: fulgii se aștern cumiți,
Vino iar copilărie, gândurile să-mi aliniți!
Ia-mă, iar, în săniuță, plimbă-mă printre nămeți
Și cu-n zâmbet copilăndru sufletele să dezgheți.

Sania să se răstoarne, eu să râd a bucurie,
Gând năstrușnic ce aleargă prin a mea copilărie,
Iară omul de zăpadă, c-o oală drept pălărie,
Admiră a mele jocuri și îmi face galerie!

Să fac tumbă-n neaua moale și apoi să mă ridic,
Să alerg, frig să nu-mi fie și nici frică de nimic;
Dar din spate de ochete, iarna-o povestesc retoric
Și aștern copilăria prin desigur alegoric!

E iarnă iar în lume, și-n viață iarnă este,
Penel vechi al tristeții, încerci să scrii poveste:

De dor și de durere pășesc printre morminte,
Găsesc cu greu cărarea spre-aceste locuri sfinte;
Poteci bătătorite de lacrimi și de pași,
Voi sunteți străbătute de noi și de urmași;
Și trec ca o fantomă cu mers împleticit,
Sub talpa mea zăpada cea rece-a scârțâit.
De-o parte și de alta privesc crucile reci,
Cuvinte zgâriate pe ele par năluci.
Nimic nu se aude, e-o liniște deplină,
Doar pașii mei îngână un cânt de mandolină;
Frigul îmi taie fața și lacrimi reci coboară,
Obrajii îmi îngheată, tristețe mă-nconjoară.

Dar, iată, am ajuns și pașii'n cetinesc,
Unde, sub piatra cripei, ai mei se odihnesc,
Iar marmura cea albă, a crucilor fațadă,
Este împodobită acuma cu zăpadă.
Cu mâna înghețată zăpada-o risipesc
Să mângâi poze care, din cruci, simt că privesc;
Spre-al soțului drag chip ochiul meu se-oprește,
Durere mă sfâșie și-n suflet mă lovește;
Alături - mama, tata - zâmbind, cum i-am știut,
Părinții mei iubiți la ceruri au trecut.
Cu inima'n cărcați și grea de-atâta plâns,
Încet întorc privirea, ce-n lacrimi s-a prelins;
Privesc o altă cruce, cu alte chipuri sfinte:
Bunica și bunicul - îi am acum în minte.
Privesc fix printre lacrimi, cu rătăcite gânduri,
Sunteți aici, aproape, dar totuși ... după ziduri!
Cu mâna tremurândă deschid candela rece,
S-aprind o lumânare, durerea mă întrece.
Cu greu scapăr chibritul și simt, pentru-o secundă,
O urmă de căldură, doar ca o mică undă;
Lumina lumânării pălpăie liniștit,
Ochi-mi'necați în lacrimi de-un suflet chinuit.
Spre cer înalt privirea, spre-a norilor cunună,
Iertați să fiți în ceruri, rostesc în rugăciune,
Și câte zile's date, mă rog pe-acest pământ
Sufletul vostru'n rai s-așeze Domnul Sfânt.

Stau și privesc pierdută și parcă n-aș pleca,
Mă-ntreb: sub piatra rece, oare, mai e ceva?
Dar trupurile noastre care vor dispărea,
Lăsa-vor oare ceva în urma ta și-a mea?
Acolo-n lumea voastră e loc și pentru noi?

Lacrimi brăzdează fața și se preling șuvoi!
O simplă mângâiere ar fi ca noi să știm
Că ne simțiți durerea și-al nostru aspru chin!
Câte un semn trimiteți, real sau într-un vis,
Să-l descifreze știința, vreodată nu l-a scris;
Sau poate omenirea, în disperarea mută,
Interpretează semne numai de ea știute;
Să aline durerea se-agață cu putere,
De orișice idee, ce nu-i decât părere!
Ce fel de barieră desparte pe vecie,
Lumea aceasta mare, de-a voastră veșnicie?!

E-o liniște ce-mi pare acuma îngerească,
Nimic nu se aude în lumea omenească.
Printre suspine, lacrimi și gânduri, chiar confuze,
Câte-un cuvânt îmi vine, fără să vreau, pe buze;
Rostesc numele vostru, vă chem cu disperare,
Haide, veniți acasă, să îmi fiți alinare!
Și chiar pentru-o secundă, îmi trece-așa prin minte,
Îmi amintesc acum a voastre dragi cuvinte!

Revin din hoinăreala prin visele trecute,
Mă strigă muza tristă, ce moartea a văzut-o!
Și mă trezește frigul și a lui gheare reci,
Văd iar morminte triste, pădurea cea de cruci.
Cu greu îmi adun mintea și pașii mei se-ndreaptă
Într-o singurătate, ce iarăși mă așteaptă.
Acum îmi dau eu seama că viața tumultoasă,
Mă duce iar spre mal, să mă pierd nu mă lasă.

Mă-ntorc iar pe cărarea ce la voi m-a adus,
Sufletul vostru sacru privește-acum de sus!
Nu știu de ce îmi pare c-aș auzi ceva!
Poate nu e părere, mă strigă cineva?
Privirea o clipită o'ntorc către morminte,
Dar... nu e glasul vostru acum să mă alinte.
Merg prin zăpada albă cu capul aplecat,
În urma mea nimic, nimic nu s-a schimbat;

O parte-a ființei mele acolo a rămas,
Unde persoane dragi în criptă s-au retras!

FILE DE ISTORIE CIACOVEANĂ

Bal șvăbesc între războaie (I)

Balul șvabilor se ținea întotdeauna în perioada fărșangului (carnaval, cuvânt provenit de la cuvântul german „Fasching”), iar perechile participante erau întotdeauna îmbrăcate în port popular șvăbesc. Șvabii ciacoveni nu aveau un port propriu, stict al lor, cum aveau majoritatea localităților unde trăiau șvabi (...). Explicația este relativ simplă: fluctuația populației germane din Ciacova și, deci, și porturile, Ciacova fiind o localitate administrativă foarte importantă. Deci, nu avea posibilitatea de a se numi „localitate șvăbească cu populație germană stabilă” ca altele, unde viața avea o structură tipic țărănească. Astfel că la balurile șvabilor – vorbim de cele în port popular – domina ba portul dintr-o localitate, ba din alta, de unde era împrumutat portul fetelor.

A fost foarte greu de obținut date concrete, deoarece în afara unor fotografii și a unor invitații nu s-a păstrat nimic. Invitațiile ce s-au păstrat sunt redactate, cuvânt cu cuvânt, spre a arăta schimbările intervenite în viața social-politică, dar și procesul de românizare.

1928. Primul bal șvăbesc în Ciacova. Prima dansatoare: Anna Seitz, născută Raber.

10 februarie 1929. Al doilea bal șvăbesc al portului popular pe districtul Ciacova. Prima dansatoare: Wilhelmine Walter, căsătorită Muth. Invitația este scrisă în limba germană și arată fotografia primei dansatoare de la primul bal șvăbesc:

„Doamna Bernard Seitz, prima dansatoare la primul

bal șvăbesc”.

„Invitație. Comunitatea germană șvăbească din districtul Ciacova are onoarea de a vă invita pe domnia voastră împreună cu familia pe data de 10 februarie 1929 la al doilea bal șvăbesc pe districtul Ciacova. Balul va avea loc în sălile restaurantului «Banatul» din Ciacova. Comitetul de organizare.

Începutul: ora 8 seara, intrarea 30 lei. Baniile lăsați peste prețul numit sunt primiți cu mare mulțumire, iar venitul net din încasări se va folosi în scopuri culturale”.

2 februarie 1930. Al treilea bal șvăbesc al portului popular. Prima dansatoare: Rosa Rieser, căsătorită Kuhn. Invitația este scrisă în limba germană și conține o fotografie cu textul:

„Domnișoara Wilhelmine Walter căsătorită Muth, prima dansatoare la cel de-al doilea bal șvăbesc”.

„Invitație. Comunitatea germană șvăbească din districtul Ciacova are onoarea de a vă invita pe domnia voastră împreună cu familia pe data de 2 martie 1930 la al treilea bal șvăbesc pe districtul Ciacova. Balul va avea loc în sălile restaurantului «Banatul» din Ciacova. Comitetul de organizare.

Începutul: ora 8 seara, intrarea 30 lei. Baniile lăsați peste prețul numit sunt primiți cu mare mulțumire, iar venitul net din încasări se va folosi în scopuri culturale”.

La marele bal șvăbesc din 1930 la Timișoara erau prezenți perechea de prim dansatori din Ciacova: Gisela Zeidler și dr. jur. Joseph M. Funk.

**Din Wilhelm Josef Merschdorf,
„Ciacova - târg bănățean, monografie
și cartea plaiului natal”**

„Ciacova - Târg bănățean. Monografie și cartea plaiului natal”

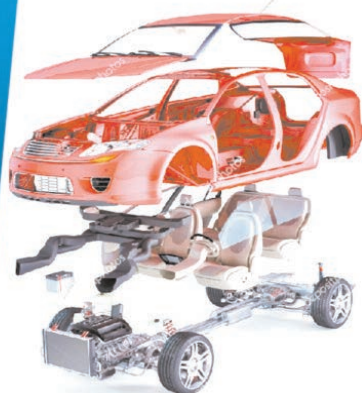
A apărut, la Editura Orizonturi Universitare din Timișoara, în condiții grafice deosebite, „Ciacova - Târg bănățean. Monografie și cartea plaiului natal”, o lucrare amplă și complexă, în două volume, purtând semnătura lui Wilhelm Josef Merschdorf, în traducerea lui Alexander Ștefi. Lector pentru ediția în limba germană este Luzian Geier, consilier editorial pentru ediția în limba română - prof. dr. ing. Horia Ciocărlie, iar redactor pentru ediția în limba română - prof. dr. ing. Ștefan Kilyeni. Volumele au fost tipărite în ediție limitată, dar dacă cererea va depăși numărul exemplarelor solicitate, „Ciacova - Târg bănățean. Monografie și cartea plaiului natal” ar putea fi retipărită.

Cei care doresc, pot achiziționa cele două volume ale Monografiei de la Biblioteca orașului Ciacova, la prețul de 60 de lei. Informații suplimentare se pot obține de la secretariatul Primăriei, telefon: 0256-399.600.

Anton BORBELY

CASIAN AUTOSELL SRL

**MAGAZIN
PIESE
AUTO**

CELE
MAI BUNE
PREȚURI!

☎ 0754 55 33 56

SPORT MECHANICAL WORKSHOP ANGAJEAZĂ OPERATORI PRODUCȚIE MANIPULANT MĂRFĂ

Salariu motivant începând de la 2.900 RON până la 3.200 RON

Înscrieri și detalii la 0740.307.011 / 0751.235.533

- ✓ Contract pe perioadă nedeterminată direct cu angajatorul;
- ✓ Transport asigurat și gratuit;
- ✓ Tichete de masă în valoare de 15 RON;
- ✓ Program doar în 2 schimburi;
- ✓ Bonusuri de performanță începând de la 300 RON până la 1200 RON;
- ✓ Primă de recomandare de 700 RON;
- ✓ Plată ore suplimentare;
- ✓ Al 13-lea salariu.

ANGAJĂM OPERATOR PRODUCȚIE

- ✓ Pachet salarial atractiv;
- ✓ Tichete de masă în valoare de 15 RON;
- ✓ Transport asigurat și gratuit;
- ✓ Al 13-lea salariu;
- ✓ Bonus de performanță;
- ✓ Primă de recomandare;
- ✓ Program în 2 schimburi de L-V;
- ✓ Contract direct cu angajatorul pe perioada nedeterminată;
- ✓ Plată ore suplimentare.

Număr de telefon: 0740 307 011; 0751 235 533.

ALBESCU JANETA

Tel. 0743102250 ; 0256399299

CIACOVA Str. ALEXANDRU MOCIONI nr. 3

(față în față cu BISERICA CATOLICĂ, lângă SPITALUL AZIL DE BĂTRÂNI)

MXYGO BROKER DE ASIGURARE

încheie orice tip de asigurare :

- ASIGURĂRI DE LOCUINȚE
- ASIGURĂRI AUTO RCA
- CASCO
- CARTE VERDE
- ASIGURĂRI DE ACCIDENTE PERSOANE
- ASIGURĂRI DE CĂLĂTORIE ÎN STRĂINĂTATE
- MALPRAXIS
- ASIGURĂRI AGRICOLE
- ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

PIAȚA CETĂȚII, PIAȚA CENTRALĂ A CIACOVEI

Vechi loc de adunare a soldaților turci care deserveau dispozitivul de pază al cetății, piața a fost construită, pare-se, după modelul celei din centrul orașului Sibiu și a uneia din Bavaria. Piața din centrul Ciacovei, deși aflată sub semnul unei accentuate deprecieri, este ilustrativă pentru stilul arhitectonic al orașului, fiind încă o mărturie a trăsăturilor urbanistice ale localității din ultimele trei secole, și reprezintă o zonă de rezervație arhitecturală, protejată de Legea monumentelor. Aici se regăsesc construcții datând din secolul al XVIII-lea, la a căror zidărie s-a folosit cărămidă din vechea cetate.

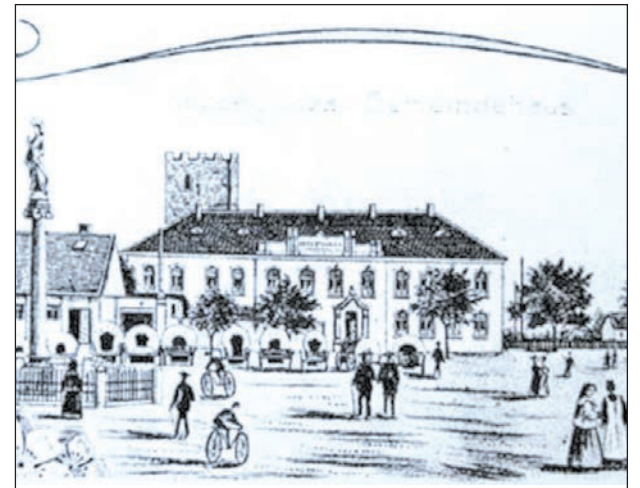
Cele mai impozante dintre acestea sunt actualul spital și vechea clădire administrativă, ridicată în parcul din apropiere între 1898 și 1899, în același perimetru cu donjonul medieval. În vecinătatea acestora se află și parcurile orașului, cu arbori seculari, îngrijite odinioară de maestrul grădinar Gotz.

După instaurarea regimului comunist s-a intervenit brutal în structura urbanistică a orașului, schimbându-se destinația multor clădiri. Fostul palat administrativ, construit pe trei nivele, a fost transformat într-o secție a unei întreprinderi timișorene, în timp ce primăria a fost mutată în vechea casă a notarului. În parcul din față s-a construit noua clădire a poștei iar în celălalt colț al pieței, între un imobil din secolul al XIX-lea și clădirea farmaciei, a fost construit un magazin universal al cooperăției.

Nu departe de turn se află și fostul conac, transformat în timpul regimului comunist în sediu IAS și al grupului de gospodărie comunală.

În 1898, un incendiu foarte puternic a mistuit centrul civic al Ciacovei, cele mai afectate fiind casele locuitorilor.

Din „Ciacova - Monografie”,
de Dan N. Buruleanu și Liana Păun

Iarna la Ciacova

Sursa foto: facebook/Bogdan Seculici

Magia Crăciunului prin ochii copiilor

- continuare din pagina 1 -

A fost un prilej potrivit ca, împreună, întreaga școală, dascăli, personal auxiliar, elevi și părinți să devină ajutoarele Moșului și să pună la cale unul dintre cele mai frumoase târguri de Crăciun din zonă.

A fost plin de lume! Incredibil cât de mulți oameni au dorit să participe și să încurajeze acești elevi. Târgul de Crăciun din cadrul „Serilor de colinde” a avut un real succes pentru elevi, fiind luat cu asalt de cumpărători.

Acest târg și-a propus să fie speranță și sprijin pentru elevi, transformând totul într-o poveste, bucurie, căldură și dragoste, în preajma Nașterii Domnului, o poveste frumoasă despre cum se pot transforma oamenii în magi, care dăruiesc speranță.

Sperăm ca acest târg să devină o tradiție pentru comunitatea ciacoveană!

Târgul a continuat a doua zi, sub coordonarea Iuliei Popovici și a constat într-un spectacol susținut de artiștii Mariana Zota, Giulia și George Popovici, Simona Rușcu, Toni Bagiu și Dorian Rain. De asemenea, un recital de colinde a fost susținut și de Liga Studenților din Timișoara. Acest eveniment a fost posibil grație implicării Primăriei orașului Ciacova.

Organizator,
prof. Florin GIURGIU

REVELIONUL SF

A 37-a ediție a REVELIONULUI SF, organizat de către Asociația Helion, se va desfășura, ca de obicei, în ultima vineri a lunii ianuarie, adică în 28 ianuarie 2022. Ora de începere este 19, iar Ora H este 22:09 (ora imaginară când se va intra în „noul” an sefist. Noul an sefist fiind 2023, că doară de-aia este club de anticipație Helion-ul).

Programul Revelionului SF, restrâns serios din cauza pandemiei, cuprinde: NOUL PLUGUȘOR HELIONIST; concursul „Cine știe știință câștigă cărți”; licitația de lichidități din mica pivniță Helion, condusă de Cornel Secu; licitația de cărți, reviste și obiecte fantastice prezentată de Ionuț Manea; Sorcova helionistă.

„Decorațiunile” pentru salonul principal al Revelionului SF îi aparțin lui Radu Clețiu, iar aranjamentul muzical, lui Adrian Bancu. Revelionul Sf va „funcționa” în format mixt, fizic, în două locații, și online în șase locații din Timișoara și din țară.

Cornel Secu și clubul Helion va urează La Mulți Ani SEFIȘTI! De mulți ani realizez afișul și caricaturi pentru revelionul anului ce va să vie peste 12 luni. Nu am păstrat desenele, dar din amintiri cred că am avut o premoniție umoristică asupra celor ce aveau să vină. Sărbătorirea fantastică a lui 2023 mă plasează în zona imaginărilor când Timișoara va fi Capitală culturală europeană, eu sper ca Ciacova să devină satelit al acestei oportunități... de domeniu științifico-fantastic și sper ca acest vis să devină realitate. Năzbătia asta cu 2023, adică întotdeauna cu un an înainte, mă arucă în confuzie pentru întregul an în curs.

Eu sunt caricaturist, semnez multe desene, bineînțeles le datez pe anul viitor, uit să plătesc impozitul pe anul în curs... pentru că mă gândesc că deja a trecut, și mă cred mai înțelept, nu mai bătrân, cu un an. În 2023 dacă vom sărbători cu anticipație, Ciacova va primi placheta de merit „Orașul care nu a avut nici o restanță la facturi”... fie ele de gaze, termoficare... La anu' și la mai multe revelioane!

Radu CLEȚIU

Lumea... văzută de Radu Clețiu

